

O rămâi...

Mihai Eminescu

"O, rămâi, rămâi la mine,
Te iubesc atât de mult!
Ale tale doruri toate
Numai eu știu se l-ascult;

În al umbrei întuneric
Te asemăn unui print,
Ce se uit-adânc în ape
Cu ochi negri și cumiți;

Si prin vuietul de valuri,
Prin miscarea 'naltei ierbi,
Eu te fac s-auzi în taină
Mersul cârdului de cerbi;

Eu te văd răpit de farmec,
Cum îngâni cu glas domol,
În a apei strălucire
Intinzând piciorul gol.

Si privind în luna plină
La văpaia de pe lacuri,
Anii tăi se par ca clipe,
Clique dulci se par ca veacuri".

Astfel zise lin pădurea,
Bolți asupra-mi clătinând;
Suieram l-a ei chemare
S-am ieșit în câmp râzând.

Astăzi chiar de m-aș întoarce

A-ntelege n-o mai pot...
Unde ești, copilărie,
Cu pădurea ta cu tot?